

Budapest fürdik ...

Körséta a fürdőkhöz – Gyermekek,
japánok, négerok a pesti vízben ...

Illetékes helyen ezt a felvilágosítást kapjuk:

– Budapest a fürdés divatja a háború után annyira föllendült, hogy a mai fürdőzők száma nem duplája a régieknek, hanem legalább tízszerese. Karöltve jár ez minden egészségi igény, minden műveltségi szükség emelkedésével. Amint ma több könyvet olvasnak és vásárolnak, mint azelőtt, azonképpen többet is fürdenek. Nyáron az uszodák egy forró napon még mindig képtelenek befogadni a közönséget, pedig öt fürdőnk van a Duna parton, s tíz egyébűtt. A főváros a margitszigeti fedett uszoda építését már megkezdte, ezenkívül két másik uszodát is tervez kétmillió pengő előirányzott költséggel, egyet a Rákospatakánál kétezer személyre, egyet Újpesten ezer személyre. Mindig az az elv, hogy a Duna mellett építsék az uszodát, de ne a Duna vizébe, hanem források táplálják, mert a Duna vize, különösen a budai oldalon, kevésbé alkalmas a fürdésre, hiszen beleömlenek a csatornák, többek közt az Ördögárok szennyvize is, s ha a folyóvíz – a mondás szerint – a hetedik kőnél meg is tisztul, okosabb inkább a „forrás”-hoz menni. Ami az úszásnak az iskolában való kötelező tanítását illeti, a döntő tényezők még nem tudtak megállapodni egymással, és így ez a szép terv egyelőre elhalasztódott ...

Ezen a sárga, füllesztő augusztusi napon, mely csak úgy ontja kohómelegét, nyakunkba vesszük a várost, s gépkocsin egyik fürdőből a másikba hajtunk, hogy szemlét tartsunk a fürdőző Budapest fölött.

Ki meri azt állítani, hogy az emberek a fürdőben és a temetőben egyformák? Ez nem igaz. Minden fürdőnek, uszodának megvan a maga stílusa, akár egy kávéháznak, cukrászdának. Sőt talán itt az emberek őszintébbek: nem gombolkozhatnak be.

Már kívülről, messziről meg lehet állapítani a fürdő stílusát, annak a lármának a hangszínéről, mely a palánkok s a falak mögül szűrődik ki.

A legfiatalosabb, legvirgoncabb kétségtelenül az Erzsébet híd mellett lévő Duna-uszoda. Már kora reggel zsúfolva van, s kisdíákok verekszenek egy

szekrényért. Egyébként a napozók száma tízszer annyi, mint a fürdőzőké. Ezek fekete szemüveggel olvasnak vagy sakkoznak. Éppen azt az épületes jelenetet látjuk, amint egy második gimnazista kiüti egy első gimnazista királyát, s az első gimnazista ezen váltig csodálkozik. Idősebb urak – bírák, tanárok – söröznek. Sörösüvegek barna ütegei sorakoznak előttrük az asztalon.

A mellette lévő női uszodába – könnyű csomaggal, melyre egész napra való étel van – csinos, kitornászott leányok sietnek, úszni és tovább fogyni.

Távolabb a Kereskedelmi kórház uszodája a hivatalnokoké. A túlsó, budai parton a Levente uszoda fiatal emberek boldog kacajától hangos. De az Ingen uszoda is népes. Apró tanoncok most húzzák föl seszínű, rongyos nadrágocskájukat, melynek színét már egészen kiszívta a nap, s nincs oly szakértő, aki megállapíthatja, milyen színű lehetett valaha.

A Rudas most csöndes, itt csak télen fogynak a nők, akiknek száma nem fogy, hanem egyre nő. A Császárhoz az igazi úszók járnak. A Lukácsba főképp ügyvédek. Egy kisfiú úszni tanul, s kétségbeesetten csimpaszkodik a kötélbe. Mellette egy élelmesebb úr is ezt műveli, roppant erőfeszítéssel teszi meg az első tempókat, s közben szakálla bele-belemerül a vízbe, és oly lucskos lesz, mint egy szivacs. A Millenáris strandon a hetedik kerület. A Palatinus strandon bájos leányok, lovagjaikkal. A Csillaghegyen hivatalnok nénik és gépíró kisasszonyok. A Széchenyiben polgári családok, sok-sok gyermekkel. Ennek a közönsége naponta háromszor-négyszer kicserélődik, úgyhogy egy nap hat-hétezer fürdőző is akad. A Római fürdő a trikók kolibri-színeiben tündököl. Künn a Lágymányoson lombsátrakat építettek, azokban vetkőződnek a szegények, s ezeket a rögtönzött kabinokat tréfásan nevezték el, mint a villákat szokás. Van Margit-lak, van Aranka-lak. (Sőt van: Elhagy-lak is.)

Hozzávetőleges számítás szerint ezen a vasárnapon legalább harmincöt-ezer fürdött meg a különböző fürdőkben és uszodákban.

A Hullámfürdőben, mely igazán egyedül van az egész világon – mert a bécsi Diana park és a berlini Luna park fődött csarnok –, előkelőségekkel találkozunk, főurakkal, politikusokkal, színészekkel, színésznőkkel. Itt fürdik a pénzvilág is. (Pénz már nincs, csak pénzvilág van még.) Sok a külföldi is. Többek közt egy szemüveges japáni is most lép be a hullámverés tajtékába a feleségével, egy pirinyó japáni asszonykával, aki piros fürdőcipőt visel, és szintén szemüveget. Aztán két néger is beugrik. Olyan feketék, hogy a pestiek nézik, vajon nem válik-e körülük feketévé a víz, mint mikor tintát öntenek belé ...

1930. augusztus 26., kedd, 7. old.